Kildestoff til *Arbeidshefte for tjenestemøtet*

5.–11. SEPTEMBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KONGEBOK 9–10

«Lovpris Jehova for hans visdom»

***w99* 1.7. 30 avsn. 6**
Et besøk som ble rikt belønnet

Da dronningen møtte Salomo, begynte hun å prøve ham med «innviklede spørsmål». (1. Kongebok 10:1) Det hebraiske ordet som er brukt her, kan oversettes med «gåter». Men det betyr ikke at dronningen engasjerte Salomo med trivielle spill. Det er interessant at det samme hebraiske ordet er brukt i Salme 49:4 for å beskrive alvorlige spørsmål angående synd, død og gjenløsning. Sannsynligvis drøftet dronningen av Saba dype spørsmål med Salomo som testet dybden av hans visdom. Bibelen sier at hun «begynte å tale til ham om alt det som lå henne på hjertet». Og Salomo «begynte å gjøre rede overfor henne for alle hennes anliggender. Det viste seg at det ikke var noe anliggende som var skjult for kongen, og som han ikke gjorde rede for overfor henne». – 1. Kongebok 10:2b, 3.

***w99* 1.11. 21 avsn. 2**
Når gavmildheten er stor

Dronningen ble forbløffet over det hun fikk høre og se, og sa ydmykt: «Lykkelige er dine menn; lykkelige er disse dine tjenere som stadig står framfor deg og lytter til din visdom!» (1. Kongebok 10:4–8) Hun sa ikke at Salomos tjenere var lykkelige fordi de var omgitt av stor velstand – selv om de var det. Nei, Salomos tjenere var lykkelige fordi de hele tiden kunne lytte til Salomos gudgitte visdom. For et godt eksempel dronningen av Saba er for Jehovas folk i vår tid, som i rikt mål nyter godt av visdommen til Skaperen selv og til hans Sønn, Jesus Kristus!

***w99* 1.7. 30–31**
Et besøk som ble rikt belønnet

Dronningen av Saba var så imponert over Salomos visdom og hans kongerikes velstand «at det ikke var mer ånd i henne». (1. Kongebok 10:4, 5) Noen mener at dette betyr at det «tok pusten fra» dronningen. En forsker mener til og med at hun kan ha besvimt. Uansett hva som skjedde, var dronningen forbløffet over det hun hadde sett og hørt. Hun priste Salomos tjenere lykkelige fordi de hadde muligheten til å høre kongens visdom, og hun lovpriste Jehova for å ha satt Salomo på tronen. Så gav hun kongen kostbare gaver; bare gullet var etter dagens kurs verd over 300 millioner kroner. Salomo gav også gaver. Han gav dronningen «alt det hun hadde lyst på og bad om». – 1. Kongebok 10:6–13.

Åndelige perler

***w08* 1.11. 22 avsn. 4–6**
Visste du dette?

Hvor mye gull eide Salomo?
Bibelen sier at Hiram, kongen i Tyrus, sendte 4 tonn gull til Salomo, at dronningen av Saba gav en lignende mengde, og at Salomos flåte hentet over 14 tonn gull i Ofir. Vi leser: «Vekten av det gullet som kom til Salomo i ett år, var seks hundre og sekstiseks talenter gull», eller over 22 tonn. (1. Kongebok 9:14, 28; 10:10, 14) Er dette troverdig? Hvor store var de kongelige gullreservene i oldtiden?

En gammel innskrift, som forskere mener er pålitelig, sier at farao Thutmosis III av Egypt (andre årtusen fvt.) skjenket omkring 12 tonn gull til Amon-Res tempel i Karnak. På 700-tallet fvt. mottok den assyriske kongen Tiglat-Pileser III over 4 tonn gull i tributt fra Tyrus, og kong Sargon II gav den

samme mengde gull i gave til Babylons guder. Det sies at kong Filip II av Makedonia (359–336 fvt.) hvert år utvant over 25 tonn gull fra Pangaeums gruver i Trakia.

Det fortelles at da Filips sønn Aleksander den store (336–323 fvt.) inntok den persiske byen Susa, tok han omkring 1070 tonn gull fra byen og over 6000 tonn fra hele Persia. Så sammenlignet med disse beretningene er ikke det Bibelen sier om hvor mye gull Salomo eide, usannsynlig.

12.–18. SEPTEMBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KONGEBOK 11–12

«Vær nøye med hvem du gifter deg med»

***w18.07* 18 avsn. 7**
«Hvem er på Jehovas side?»

[7] Vi kan lære mye av det som skjedde med kong Salomo. I sine yngre år vendte han seg til Jehova for å få veiledning. Gud ga ham stor visdom og betrodde ham ansvaret for byggingen av det praktfulle templet i Jerusalem. Men Salomo mistet sitt vennskap med Jehova. (1. Kong 3:12; 11:1, 2) Guds lov hadde et tydelig forbud mot at kongen tok seg mange koner, «for at hans hjerte ikke [skulle] komme på avveier». (5. Mos 17:17) Men Salomo brøt denne loven og giftet seg etter hvert med 700 kvinner. I tillegg tok han seg 300 medhustruer. (1. Kong 11:3) Mange av disse kvinnene var ikke-israelitter som tilba falske guder. Så Salomo brøt også Guds lov om å ikke gifte seg med utenlandske kvinner. – 5. Mos 7:3, 4.

***w19.01* 15 avsn. 6**
Hvordan kan du beskytte hjertet ditt?

[6] Satan vil at vi skal bli som ham – en opprører som ignorerer Jehovas normer og er motivert av egoisme. Satan kan ikke tvinge oss til å tenke og handle slik han gjør. Så han prøver å nå målet sitt på andre måter, for eksempel gjennom mennesker rundt oss som han allerede har påvirket til å tenke og handle som ham. (1. Joh 5:19) Han håper at vi vil velge å bruke tid sammen med dem, selv om vi vet at dårlig omgang «ødelegger», eller «bryter ned», den måten vi tenker og oppfører oss på. (1. Kor 15:33; fotn.) Denne taktikken fungerte på kong Salomo. Han giftet seg med mange hedenske kvinner, som med tiden fikk «sterk innflytelse på ham». De «bøyde gradvis hjertet hans» bort fra Jehova. – 1. Kong 11:3; fotn.

***w18.07* 19 avsn. 9**
«Hvem er på Jehovas side?»

[9] Men Jehova ser aldri gjennom fingrene med gale handlinger. Bibelen forteller: «Jehova ble vred på Salomo fordi han hadde vendt sitt hjerte bort fra Jehova, … som hadde vist seg for ham to ganger. Han hadde advart ham mot nettopp dette og sagt at han ikke skulle følge andre guder. Men han adlød ikke Jehovas befaling.» Dette førte til at Salomo mistet Guds godkjennelse og støtte. Salomos arvinger fikk ikke regjere over et forent Israel, for riket ble delt, og de opplevde store problemer i hundrevis av år. – 1. Kong 11:9–13.

Åndelige perler

***w18.06* 14 avsn. 1–4**
Han kunne hatt Guds godkjennelse

Som en reaksjon på det opprøret som fulgte, gjorde Rehabeam hæren sin klar til kamp. Men Jehova grep inn. Gjennom profeten Sjemaja sa han: «Dere skal ikke dra opp og kjempe mot deres brødre, israelittene. Dra hjem igjen, hver til sitt hus, for det er jeg som har fått dette til å skje.» – 1. Kong 12:21–24.

Skulle han virkelig ikke kjempe? Vi kan tenke oss hvor vanskelig dette må ha vært for

Rehabeam. Hva ville folket mene om en konge som først truet med å straffe dem med 'pisker som hadde skarpe pigger', men som rett etterpå lot være å slå ned på et så stort opprør? (Jevnfør 2. Krønikebok 13:7.) Men både kongen og hæren «adlød ... Jehovas ord og dro hjem, slik Jehova hadde sagt».

Hva kan vi lære av dette? Det er alltid klokt å være lydig mot Gud, selv om det kan føre til latterliggjøring. Når vi er lydige mot Gud, vil han godkjenne og velsigne oss. – 5. Mos 28:2.

Hvilke positive ting førte Rehabeams lydighet til? Etter å ha slått fra seg planen om å føre krig mot tistammeriket i nord konsentrerte han seg i stedet om å bygge byer i Judas og Benjamins stammeområder, som han fremdeles regjerte over. I tillegg gjorde han en rekke byer «meget sterke». (2. Krøn 11:5–12) Men det viktigste var at han i en periode rettet seg etter Jehovas lover. Etter hvert som tistammeriket Israel begynte med avgudsdyrkelse, var det mange derfra som dro til Jerusalem for å støtte Rehabeam og vise at de tok standpunkt for den sanne tilbedelse. (2. Krøn 11:16, 17) Så det at Rehabeam var lydig mot Jehova, styrket hans kongedømme.

19.–25. SEPTEMBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KONGEBOK 13–14

«Hvorfor være fornøyd og beskjeden?»

w08 15.8. 8 avsn. 4
Bevar din lojalitet med et forent hjerte

4 Jeroboam sier så til den sanne Guds mann: «Kom, bli med meg hjem og få noe å styrke deg på, og la meg få gi deg en gave.» (1. Kong 13:7) Hva skal profeten gjøre nå? Bør han ta imot kongens vennlige tilbud etter å ha overbrakt ham et domsbudskap? (Sal 119:113) Eller bør han avslå innbydelsen, selv om det ser ut til at kongen angrer? Jeroboam har helt sikkert midler til å overøse sine venner med kostbare gaver. Hvis Guds profet har et skjult ønske om å skaffe seg materielle ting, vil kongens tilbud sannsynligvis utgjøre en stor fristelse. Men Jehova har befalt profeten: «Du skal ikke spise brød eller drikke vann, og du skal ikke vende tilbake den veien du kom.» Profeten svarer derfor kongen uten å nøle: «Om du gav meg halvparten av ditt hus, ville jeg ikke bli med deg og spise brød eller drikke vann på dette stedet.» Og profeten forlater Betel en annen vei. (1. Kong 13:8–10) Hva kan vi lære av profetens avgjørelse når det gjelder det å være lojal av hele sitt hjerte? – Rom 15:4.

w08 15.8. 11 avsn. 15
Bevar din lojalitet med et forent hjerte

15 Hva mer kan vi lære av den feilen som profeten fra Juda begikk? Ordspråkene 3:5 sier: «Sett din lit til Jehova av hele ditt hjerte, og støtt deg ikke til din egen forstand.» I dette tilfellet stolte profeten fra Juda på sin egen dømmekraft istedenfor å fortsette å stole på Jehova, slik han hadde gjort tidligere. Den feilen han begikk, kostet ham livet og det gode navn han hadde oppnådd hos Gud. Det han erfarte, understreker hvor viktig det er at vi tjener Jehova lojalt og med beskjedenhet!

w08 15.8. 9–10 avsn. 10
Bevar din lojalitet med et forent hjerte

10 Profeten fra Juda burde ha vært i stand til å gjennomskue den gamle profetens bedrag. Han kunne ha spurt seg selv: Hvorfor skulle Jehova sende en engel til en annen person med nye instrukser til meg? Han kunne også ha spurt Jehova til råds, men det er ingenting i Bibelen som tyder på at han gjorde det.

Isteden «vendte han tilbake med [den gamle mannen], så han kunne spise brød i hans hus og drikke vann». Jehova hadde ikke behag i dette. Da den bedratte profeten til slutt var på vei tilbake til Juda, fant en løve ham og drepte ham. For en tragisk slutt på hans profetgjerning! – 1. Kong 13:19–25.

Åndelige perler

***w10* 1.7. 29 avsn. 5**
Han ser etter det gode

Første Kongebok 14:13 lærer oss framfor alt noe vakkert om Jehova og om det han ser etter hos oss. Husk at det ble ***«funnet»*** noe godt hos Abija. Det ser ut til at Jehova ransaket Abijas hjerte til han fant noe godt. Sammenlignet med de andre i sin familie var Abija en ensom perle «i en haug med småstein», som en forfatter uttrykte det. Jehova satte pris på det gode han fant, og lønnet Abija ved å vise dette ene medlemmet av en ond familie en viss barmhjertighet.

26. SEPTEMBER–2. OKTOBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KONGEBOK 15–16

«Asa viste mot – gjør du det?»

***w12* 15.8. 8 avsn. 4**
'Det finnes en lønn for din virksomhet'

Asa ble konge i Juda i 977 fvt. Da var det 20 år siden Israel var blitt delt i to riker, og i løpet av de årene var Juda blitt helt fordervet av hedenske skikker. Tilbedelsen av kanaaneiske fruktbarhetsguder hadde til og med fått innpass i hoffet. Men den inspirerte beretningen om Asas regjeringstid sier at Asa «tok til å gjøre det som var godt og rett i Jehova sin Guds øyne». Han «fjernet derfor de fremmede altrene og offerhaugene og knuste de hellige støttene og hogg ned de hellige pælene». (2. Krøn 14:2, 3) Og han drev ut av Juda rike de «mannlige tempelprostituerte», som praktiserte homoseksuelle handlinger i religionens navn. Men Asa stoppet ikke der. Han oppfordret også folket til å «søke Jehova, sine forfedres Gud, og følge loven og budet» som Gud hadde gitt dem. – 1. Kong 15:12, 13; 2. Krøn 14:4.

***w17.03* 19–20 avsn. 7**
Tjen Jehova med et helt hjerte!

7 Vi kan alle granske oss selv for å se om vi tjener Jehova helhjertet. Spør deg selv: Er jeg fast bestemt på å glede Jehova, forsvare den sanne tilbedelse og gjøre mitt for å beskytte hans folk mot nedbrytende påvirkning? Det må ha krevd mot av Asa å gå imot Ma'aka, som var «landets førstedame». Du kjenner sannsynligvis ikke noen som oppfører seg akkurat som henne, men det kan være at du likevel er i en situasjon der du kan etterligne Asas mot. Hva om en i familien din eller en nær venn begår en alvorlig synd, men ikke angrer og derfor må ekskluderes? Er du da bestemt på å slutte å være sammen med ham eller henne? Hva vil hjertet ditt få deg til å gjøre?

***it*-1 153**
Asa

Selv om Asa til tider viste mangel på visdom og åndelig innsikt, ble hans feil tydeligvis oppveid av hans gode egenskaper og av det at han holdt fast ved den sanne tilbedelse, og han regnes som en av de trofaste kongene i Judas slektslinje. (2Kr 15:17) I løpet av sine 41 år på tronen regjerte Asa samtidig med åtte konger i Israel: Jeroboam, Nadab, Basja, Elah, Simri, Omri, Tibni (som hersket over en del av Israel som Omris motkonge) og Akab. (1Kg 15:9, 25, 33; 16:8, 15, 16, 21, 23, 29) Da Asa døde, ble hans sønn Jehosjafat konge. – 1Kg 15:24.

Åndelige perler

***w98* 15.9. 21**
Er Gud virkelig for deg?

Les for eksempel den profetien som omtaler straffen for å gjenoppbygge Jeriko, og tenk så på hvordan den gikk i oppfyllelse. I Josva 6:26 står det: «Nettopp på den tiden lot Josva det bli uttalt en ed, som lød: 'Forbannet være den mann framfor Jehova som står opp og bygger denne byen, Jeriko. Det skal koste ham hans førstefødte å legge grunnvollen til den, og det skal koste ham hans yngste å sette opp dens dører.'» I 1. Kongebok 16:34 leser vi om hvordan disse ordene gikk i oppfyllelse omkring 500 år senere: «I [kong Akabs] dager bygde betelitten Hiel Jeriko. Det kostet ham Abiram, hans førstefødte, å legge grunnvollen til byen, og det kostet ham Segub, hans yngste, å sette opp dens dører, i samsvar med Jehovas ord, det som han talte ved Josva, Nuns sønn.» Bare en virkelig Gud ville kunne inspirere noen til å framsi slike profetier og ville kunne sørge for at de ble oppfylt.

3.–9. OKTOBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KONGEBOK 17–18

«Hvor lenge skal dere halte mellom to ulike meninger?»

***w17.03* 14 avsn. 6**
Ta kloke valg basert på tro

6 Da israelittene hadde bosatt seg i det lovte land, måtte de ta et svært viktig valg: Skulle de tilbe Jehova, eller skulle de tjene en eller flere andre guder? **(Les Josva 24:15.)** Dette kunne virke som et enkelt valg. Men det var ikke likegyldig hva de valgte, for det var egentlig et spørsmål om liv eller død. I dommertiden fortsatte israelittene å ta ukloke valg. De vendte seg bort fra Jehova og tilbad falske guder. (Dom 2:3, 11–23) Tenk også på et senere tilfelle da israelittene ble nødt til å velge. Profeten Elia gjorde det klart hva valget dreide seg om: Ville de tjene Jehova, eller ville de tjene den falske guden Ba'al? (1. Kong 18:21) Elia irettesatte folket fordi de nølte med å bestemme seg. Du synes kanskje at de hadde et enkelt valg, for det er alltid klokt å tjene Jehova. Det ville være ufornuftig å ønske å tjene Ba'al. Men disse israelittene 'haltet mellom to ulike meninger'. Elia oppfordret dem inntrengende til å velge det beste – å tjene Jehova.

***ia* 88 avsn. 15**
Han forsvarte den rene tilbedelse

15 Det fikk Ba'al-prestene til å oppføre seg som gale. «De begynte å rope av full hals og rispe seg med dolker og med lanser etter sin skikk, inntil de fikk blod til å renne ned over seg.» Men til ingen nytte. «Det [var ikke] noen røst, og det var ingen som svarte, og det var ingen som gav akt.» (1. Kong 18:28, 29) Nei, Ba'al eksisterte ikke. Han var en skikkelse som Satan hadde diktet opp for å lokke folk bort fra Jehova. Sannheten er at det bare fører til skuffelse, ja til skam, å velge en annen herre enn Jehova. – ***Les Salme 25:3; 115:4–8.***

***ia* 90 avsn. 18**
Han forsvarte den rene tilbedelse

18 Før Elia bad sin bønn, kan den folkeskaren som var der, ha lurt på om Jehova ville vise seg å være et tomt bedrag, slik Ba'al hadde vist seg å være. Men etter bønnen fantes det ikke rom for tvil. Beretningen sier: «Da falt Jehovas ild ned og begynte å fortære brennofferet og veden og steinene og støvet; og vannet som var i grøften, slikket den opp.» (1. Kong 18:38) For et spektakulært svar! Hvordan reagerte folket?

Åndelige perler

***w08* 1.4. 19, rammen**
Han fulgte våkent med, og han ventet

Hvor lenge varte tørken på Elias tid?

Jehovas profet Elia gjorde kong Akab kjent med at den langvarige tørken snart ville ta slutt. Dette skjedde «i det tredje året» – tydeligvis fra den dagen da Elia først varslet om tørken. (1. Kongebok 18:1) Jehova sendte regn kort tid etter at Elia sa at det skulle skje. Noen kan da oppfatte det slik at tørken endte i løpet av det tredje året, og at den dermed varte i mindre enn tre år. Men både Jesus og Jakob sier at tørken varte i «tre år og seks måneder». (Lukas 4:25; Jakob 5:17) Er det en selvmotsigelse her?

På ingen måte. Den tørre årstiden i fortidens Israel varte lenge, i opptil seks måneder. Elia kom utvilsomt til Akab for å varsle om tørken da det allerede hadde vist seg at tørketiden var usedvanlig lang og alvorlig. Tørken hadde begynt nesten et halvt år tidligere. Da Elia «i det tredje året» etter sin første kunngjøring opplyste at tørken skulle ta slutt, hadde altså tørken allerede vart i nesten tre og et halvt år. Hele perioden på «tre år og seks måneder» var slutt da hele folket kom for å være vitne til den store prøven på Karmel-fjellet.

Tenk på betydningen av at Elias første besøk hos Akab fant sted akkurat da det gjorde. Folket trodde at Ba'al var «den som rir (kjører) på skyene», den gud som ville gjøre ende på tørketiden ved å bringe regn. Hvis tørketiden varte usedvanlig lenge, tenkte sannsynligvis folk: «Hvor er Ba'al? Når vil han la det regne?» Elias kunngjøring om at det verken skulle komme dugg eller regn før han befalte det, må ha vært et knusende budskap for disse Ba'al-dyrkerne. – 1. Kongebok 17:1.

10.–16. OKTOBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KONGEBOK 19–20

Søk trøst hos Jehova

***w19.06* 15–16 avsn. 5**
Stol på Jehova når du opplever følelsesmessig stress

5 Les 1. Kongebok 19:1–4. Elia ble imidlertid redd da dronning Jesabel truet med å drepe ham. Så han flyktet til området rundt Beer-Sjeba. Han ble så motløs at han ba Jehova om å få dø. Hva var det som fikk ham til å føle det slik? Elia var ufullkommen, «et menneske med de samme følelsene som oss». (Jak 5:17) Kanskje han følte seg overmannet av påkjenninger og var fysisk utmattet. Det ser ut til at Elia følte at det han hadde gjort for å fremme den sanne tilbedelse, hadde vært forgjeves, at ingenting i Israel hadde blitt bedre, og at han var den eneste som fortsatt tjente Jehova. (1. Kong 18:3, 4, 13; 19:10, 14) Vi blir kanskje overrasket over at denne trofaste profeten følte det sånn. Men Jehova forsto Elias følelser.

***ia* 103 avsn. 13**
Han fant trøst hos sin Gud

13 Hva tror du Jehova følte da han fra himmelen så ned på sin høyt elskede profet der han lå under en busk i ødemarken og bad om å få dø? Vi trenger ikke å gjette oss til svaret. Etter at Elia hadde sovnet, sendte Jehova en engel til ham. Engelen vekket Elia ved å røre forsiktig ved ham. Så sa han: «Reis deg, spis!» Elia gjorde som han fikk beskjed om, for engelen hadde satt fram et enkelt måltid til ham – varmt, ferskt brød og vann. Takket han engelen? Beretningen sier bare at profeten spiste og drakk og så la seg til å sove igjen. Var han så motløs at han ikke orket å snakke? Engelen vekket ham iallfall én gang

til, kanskje ved daggry. Nok en gang sa han til Elia: «Reis deg, spis», og så la han til disse bemerkelsesverdige ordene: «For reisen er for mye for deg.» – 1. Kong 19:5–7.

***ia* 106 avsn. 21**
Han fant trøst hos sin Gud

21 I hvert tilfelle sier beretningen at Jehova ikke var i disse spektakulære manifestasjonene av naturkreftene. Elia visste at Jehova ikke var en mytisk naturgud slik som Ba'al, som ble hyllet av sine villfarne tilbedere som «den som rir (kjører) på skyene», eller den som bringer regn. Jehova er Kilden til alle de enorme kreftene som finnes i naturen, men han er også uendelig mye større enn det han har skapt. Ikke engang de fysiske himler kan romme ham! (1. Kong 8:27) Hvordan hjalp alt dette Elia? Husk hvor redd han var. Fordi Elia hadde Jehova på sin side, en Gud som har en så overveldende kraft til sin rådighet, hadde han ikke noe å frykte fra Akab og Jesabel! – ***Les Salme 118:6.***

***ia* 106–107 avsn. 22**
Han fant trøst hos sin Gud

22 Etter at ilden var borte, ble det helt stille, og Elia hørte «en rolig, dempet røst». Den oppfordret Elia til å uttale seg igjen, og han fikk for annen gang lettet sitt hjerte. Kanskje det gjorde ham godt. Men det som den 'rolige, dempede røsten' deretter sa til Elia, var utvilsomt til enda større trøst for ham. Jehova forsikret Elia om at han ikke på noen måte var verdiløs. Hvordan gjorde han det? Han åpenbarte mye av sin hensikt i forbindelse med kampen mot Ba'al-dyrkelsen i Israel. Det var tydelig at Elias anstrengelser ikke hadde vært forgjeves, for ingenting kunne forhindre at Guds hensikt ble gjennomført. Elia spilte dessuten fortsatt en rolle i forbindelse med denne hensikten, for Jehova gav ham noen konkrete instrukser og sendte ham tilbake for at han skulle fortsette i sin tjeneste. – 1. Kong 19:12–17.

Åndelige perler

***w97* 1.11. 31 avsn. 1**
Et eksempel på selvoppofrelse og lojalitet

Mange av Guds tjenere i dag viser en lignende selvoppofrende ånd. Noen har forlatt sine «åkrer», sitt levebrød, for å forkynne det gode budskap langt unna sitt hjemsted eller for å tjene som medlemmer av Betel-familien. Andre har reist til fremmede land for å arbeide på et av Selskapets byggeprosjekter. Mange har tatt imot det som kan bli kalt trivielle oppgaver. Men ingen som er slaver for Jehova, utfører en ubetydelig tjeneste. Jehova setter pris på alle som villig tjener ham, og han vil velsigne deres selvoppofrende ånd. – Markus 10:29, 30.

17.–23. OKTOBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 1. KONGEBOK 21–22

Etterlign den måten Jehova utøver myndighet på

***it*-1 1000**
Hærstyrkenes Jehova

Da en engel viste seg for Josva i nærheten av Jeriko, spurte Josva engelen om han var for Israel eller for motstanderne. Han svarte: «Nei, men jeg – som fyrste over Jehovas hær er jeg nå kommet.» (Jos 5:13–15) Profeten Mikaja sa til kongene Akab og Jehosjafat: «Jeg ser i sannhet Jehova sitte på sin trone og hele himlenes hær stå hos ham, til høyre for ham og til venstre for ham», noe som helt tydelig refererer til Jehovas åndesønner. (1Kg 22:19–21) Bruken av flertallsformen i uttrykket «hærstyrkenes Jehova» er på sin plass, ettersom beskrivelsene av de himmelske

hærstyrker viser at de ikke bare er inndelt i kjeruber, serafer og engler (Jes 6:2, 3; 1Mo 3: 24; Åp 5:11), men også utgjør organiserte grupper, slik at Jesus Kristus kunne si at «mer enn tolv legioner engler» stod til hans rådighet. (Mt 26:53) Da Hiskia bad til Jehova om hjelp, omtalte han ham som «Hærstyrkenes Jehova, Israels Gud, som sitter over kjerubene», tydeligvis en hentydning til paktens ark og kjerubene av gull på lokket, som var et bilde på Jehovas himmelske trone. (Jes 37: 16; jf. 1Sa 4:4; 2Sa 6:2.) Elisjas fryktsomme tjener ble beroliget da han fikk et syn hvor han så at fjellområdet omkring den beleirede byen hvor Elisja bodde, var «fullt av hester og stridsvogner av ild», en del av Jehovas himmelske hærstyrker. – 2Kg 6:15–17.

w21.02 4 avsn. 9
«Kristus er hver manns hode»

[9] ***Ydmykhet.*** Jehova er visere enn alle andre, og likevel lytter han når hans tjenere forteller hva de mener. (1. Mos 18:23, 24, 32) Han har latt andre få komme med forslag selv om han står over dem i myndighet. (1. Kong 22: 19–22) Jehova er fullkommen, men forventer ikke at vi skal være det. I stedet hjelper han ufullkomne mennesker til å tjene ham på en måte han kan godkjenne. (Sal 113:6, 7) Bibelen omtaler faktisk Jehova som en «hjelper». (Sal 27:9; Hebr 13:6) Kong David sa at det bare var fordi Jehova var ydmyk og hjalp ham, at han klarte å utrette store ting. – 2. Sam 22:36.

it-2 216
Løgn

Jehova Gud tillater at «en villfarelsens virksomhet» kommer over folk som foretrekker usannhet, «så de kan tro løgnen» i stedet for det gode budskap om Jesus Kristus. (2Te 2:9–12) Dette prinsippet blir anskueliggjort ved det som skjedde flere hundre år tidligere med Akab, Israels konge. Noen bedragerske profeter forsikret Akab om at han skulle vinne krigen mot Ramot-Gilead, mens Jehovas profet Mikaja forutsa at den ville ende med en ulykke. I et syn Mikaja fikk, ble det åpenbart at Jehova tillot at en åndeskapning ble «en bedragersk ånd» i Akabs profeters munn. Det vil si at denne åndeskapningen brukte sin makt over dem på en slik måte at de ikke sa det som var sant, men det som de selv ønsket å si, og som Akab ønsket å høre fra dem. Selv om Akab ble advart på forhånd, foretrakk han å la seg bedra av deres løgner, noe som kostet ham livet. – 1Kg 22:1–38; 2Kr 18.

Åndelige perler

w21.10 3 avsn. 4–6
Hva er ekte anger?

[4] Etter hvert var det slutt på Jehovas tålmodighet. Han sendte Elia for å fortelle Akab og Jesabel hvilken straff de kom til å få. Hele slekten deres skulle utslettes. Det Elia sa, gikk hardt inn på Akab. Det førte faktisk til at denne stolte mannen «ydmyket seg». – 1. Kong 21:19–29.

[5] Selv om Akab ydmyket seg på det tidspunktet, viste det han gjorde etterpå, at han egentlig ikke angret. Han prøvde ikke å utrydde Baal-dyrkelsen i landet. Og han oppmuntret ikke folket til å tilbe Jehova. Det var også andre ting som viste at Akab ikke angret.

[6] Senere ba Akab Juda-kongen Jehosjafat om å støtte ham i krigen mot syrerne. Jehosjafat var en god konge som stolte på Jehova, og han syntes at de skulle spørre en av Jehovas profeter til råds før de dro ut i kamp. Akab hadde ikke lyst til det. Han sa: «Det finnes en mann til vi kan spørre Jehova gjennom, men jeg hater ham, for han profeterer aldri noe godt om meg, bare ondt.» Likevel spurte de profeten Mikaja om hva de

burde gjøre. Og det stemte at Mikaja kom med dårlige nyheter om Akab. I stedet for å angre og be Jehova om tilgivelse sørget den onde kong Akab for at Mikaja ble kastet i fengsel. (1. Kong 22:7–9, 23, 27) Selv om Akab kunne sette Jehovas profet i fengsel, kunne han ikke hindre profetien i å bli oppfylt. De dro ut i kampen, og Akab ble drept. – 1. Kong 22:34–38.

24.–30. OKTOBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. KONGEBOK 1–2

«Han tok imot opplæring»

***w15* 15.4. 13 avsn. 15**
Hvordan eldste lærer opp andre til å bli kvalifisert

[15] Beretningen om Elias etterfølger, Elisja, viser dessuten hvordan brødre i dag kan vise den rette respekt for erfarne eldste. Etter at Elia og Elisja hadde besøkt en gruppe profeter i Jeriko, gikk de til elven Jordan. «Så tok Elia embetsdrakten sin og rullet den sammen og slo på vannmassene, og gradvis delte de seg.» Etter at de hadde gått over på tørr grunn, fortsatte de å 'tale sammen mens de gikk'. Elisja tenkte tydeligvis ikke at han nå visste eller kunne alt. Helt til det øyeblikket da Elia forlot ham, la Elisja seg på hjertet hvert eneste ord som læreren hans sa. Så ble Elia tatt opp i en storm. Da Elisja kom tilbake til Jordan, slo han på vannmassene med Elias embetsdrakt og ropte: «Hvor er Jehova, Elias Gud?» Og igjen delte vannmassene seg. – 2. Kong 2:8–14.

***w15* 15.4. 13 avsn. 16**
Hvordan eldste lærer opp andre til å bli kvalifisert

[16] La du merke til at det første miraklet som Elisja utførte, var helt likt det siste miraklet som Elia utførte? Hvorfor er dette interessant? Elisja følte tydeligvis ikke at han måtte endre kurs med en gang fordi det nå var *han* som stod ved roret. Ved at han i stedet utførte sin tjeneste på samme måte som Elia, viste han at han hadde respekt for sin lærer, noe som gjorde at de andre profetene fikk tillit til ham. (2. Kong 2:15) Men senere i Elisjas 60 år lange tjeneste som profet gav Jehova ham makt til å gjøre mange flere mirakler enn Elia noen gang hadde utført. Hva kan du som lærling lære av dette?

Åndelige perler

***w05* 1.8. 9 avsn. 1**
Viktige punkter fra 2. Kongebok

2:11 – Hva var de «himlene» som «Elia tok til å stige opp til» i stormen? Det var verken de fjerne deler av det fysiske univers eller det åndelige sted der Gud og hans englesønner oppholder seg. (5. Mosebok 4:19; Salme 11:4; Matteus 6:9; 18:10) Det var den atmosfæriske himmel Elia steg opp til. (Salme 78: 26; Matteus 6:26) På sin raske ferd gjennom jordens atmosfære forflyttet tydeligvis stridsvognen av ild Elia til en annen del av jorden, der han fortsatte å leve enda en stund. Noen år senere skrev faktisk Elia et brev til Jehoram, Judas konge. – 2. Krønikebok 21:1, 12–15.

31. OKTOBER–6. NOVEMBER

SKATTER FRA GUDS ORD | 2. KONGEBOK 3–4

«Ta med deg sønnen din»

***w17.12* 4–5 avsn. 7**
«Jeg vet at han skal oppstå»

[7] Den andre oppstandelsen Bibelen forteller om, ble utført av Elisja, som tok over som profet etter Elia. En israelittisk kvinne

i Sjunem viste Elisja stor gjestfrihet. Gud lønnet denne barnløse kvinnen og den eldre mannen hennes med en sønn. Men noen år senere døde sønnen. Moren må ha blitt helt knust av sorg. Etter at hun hadde snakket med mannen sin, dro hun de cirka 30 kilometerne til Elisja på Karmel-fjellet. Profeten sendte tjeneren sin, Gehasi, i forveien for dem tilbake til Sjunem. Men Gehasi klarte ikke å få liv i den døde gutten. Så kom guttens sørgende mor dit sammen med Elisja. – 2. Kong 4:8–31.

***w17.12* 5 avsn. 8**
«Jeg vet at han skal oppstå»

8 Elisja gikk inn til den døde gutten i huset i Sjunem og begynte å be. Ved et mirakel ble gutten levende igjen og ble gjenforent med moren sin, som ble overlykkelig! **(Les 2. Kongebok 4:32–37.)** Hun husket kanskje noe den tidligere barnløse Hanna hadde sagt i bønn da hun tok Samuel med til tabernaklet for at han skulle tjene der: «Jehova ... fører ned til Sjeol og fører opp.» (1. Sam 2:6) Gud oppreiste gutten i Sjunem og beviste på den måten at Han kan gi mennesker en oppstandelse fra døden.

Åndelige perler

***it*-2 625 avsn. 4**
Profet

«Profetsønnene.» Som *Gesenius' Hebrew Grammar* forklarer (Oxford 1952, s. 418), kan de hebraiske ordene ***ben*** (sønn av) eller ***benę*** (sønner av) betegne «medlemskap i et laug eller et selskap (eller av en stamme eller en annen bestemt gruppe)». (Jf. Ne 3:8, hvor grunntekstens ordlyd, «en sønn av salveblanderne», er gjengitt med «en av salveblanderne».) «Profetsønnene» kan derfor betegne enten en gruppe av dem som var kalt til å være profeter og var under opplæring, en profetskole, eller ganske enkelt en sammenslutning av profeter. Det blir nevnt at det fantes slike grupper av profeter i Betel, Jeriko og Gilgal. (2Kg 2:3, 5; 4:38; jf. 1Sa 10:5, 10.) Samuel presiderte over en gruppe i Rama (1Sa 19:19, 20), og det ser ut til at Elisja hadde en lignende stilling på sin tid. (2Kg 4:38; 6:1–3; jf. 1Kg 18:13.) Beretningen nevner at profetsønnene bygde sin egen bolig, og at de brukte et lånt redskap, noe som kunne tyde på at de levde et enkelt liv. Selv om de ofte delte bolig og mat, kunne de hver især få tildelt forskjellige profetoppdrag som de skulle utføre. – 1Kg 20:35–42; 2Kg 4:1, 2, 39; 6:1–7; 9:1, 2.

© 2022 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania